

Vergaderjaar 1993–1994

23 574

Wet tewerkstelling vreemdelingen

Nr. 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een voorstel van Wet tewerkstelling vreemdelingen.

De toelichtende memorie (en bijlagen) die het wetsvoorstel vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's-Gravenhage, 7 januari 1994

Beatrix

Nr. 2

VOORSTEL VAN WET

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:
Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is nieuwe regels te stellen met betrekking tot de tewerkstelling van vreemdelingen;
Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedgevonden en verstaan bij deze:

Paragraaf I. Begripsbepalingen

Artikel 1

- In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
- a. Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;
 - b. werkgever:
 - 1°. degene die in de uitoefening van een ambt, beroep of bedrijf een ander arbeid laat verrichten;
 - 2°. de natuurlijke persoon die een ander huishoudelijke of persoonlijke diensten laat verrichten;
 - c. vreemdeling: hetgeen daaronder wordt verstaan in de Vreemdelingenwet;
 - d. niet eerder toegelaten vreemdeling: een vreemdeling die niet eerder

S–W

over een voor het verrichten van arbeid geldige vergunning tot verblijf heeft beschikt, dan wel een vreemdeling die, na over een zodanige vergunning te hebben beschikt, zijn hoofdverblijf weer buiten Nederland heeft gevestigd dan wel buiten Nederland heeft voortgezet;

e. tewerkstellingsvergunning: een vergunning als bedoeld in artikel 2;

f. Arbeidsvoorzieningsorganisatie: de organisatie, bedoeld in artikel 2 van de Arbeidsvoorzieningswet;

g. prioriteitgenietend aanbod: aanbod van de zijde van Nederlanders en vreemdelingen als bedoeld in de artikelen 3, eerste lid, onder a, en 4, eerste lid.

Paragraaf II. Tewerkstelling van vreemdelingen

Artikel 2

1. Het is een werkgever verboden een vreemdeling in Nederland arbeid te laten verrichten zonder tewerkstellingsvergunning.

2. Het verbod, bedoeld in het eerste lid, is niet van toepassing met betrekking tot een vreemdeling ten aanzien waarvan tevens een ander als werkgever optreedt, indien die ander beschikt over een voor de desbetreffende arbeid geldige tewerkstellingsvergunning.

Artikel 3

1. Het verbod, bedoeld in artikel 2, eerste lid, is niet van toepassing met betrekking tot:

a. een vreemdeling ten aanzien van wie ingevolge bepalingen, vastgesteld bij overeenkomst met andere mogendheden dan wel bij een voor Nederland verbindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, een tewerkstellingsvergunning niet mag worden verlangd;

b. een vreemdeling die beschikt over een krachtens de Vreemdelingenwet afgegeven vergunning tot verblijf voor het verrichten van arbeid als zelfstandige, voor zover deze vreemdeling arbeid verricht als zelfstandige;

c. een vreemdeling die behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie.

2. Van de bepalingen, bedoeld in het eerste lid, onder a, wordt door Onze Minister mededeling gedaan in de Staatscourant.

Artikel 4

1. Het verbod, bedoeld in artikel 2, eerste lid, is evenmin van toepassing met betrekking tot een vreemdeling die beschikt over een krachtens de Vreemdelingenwet afgegeven vergunning, welke is voorzien van een aantekening van Onze Minister van Justitie waaruit blijkt dat aan die vergunning geen beperkingen zijn verbonden voor het verrichten van arbeid.

2. Een zodanige aantekening wordt afgegeven aan een vreemdeling:

a. aan wie het bij of krachtens de Vreemdelingenwet is toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven;

b. die gedurende een ononderbroken tijdvak van drie jaar heeft beschikt over een voor het verrichten van arbeid geldige vergunning tot verblijf en die nadien zijn hoofdverblijf niet buiten Nederland heeft gevestigd;

c. die behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie.

Artikel 5

1. Onze Minister is bevoegd tot het afgeven en intrekken van tewerkstellingsvergunningen.

2. Onze Minister kan deze bevoegdheid, onder door hem te stellen regels, geheel of gedeeltelijk overdragen aan organen van de Arbeidsvoorzieningsorganisatie.

Artikel 6

1. Een tewerkstellingsvergunning wordt aangevraagd door de werkgever.

2. Op een aanvraag wordt binnen acht weken na ontvangst beslist.

Artikel 7

De tewerkstellingsvergunning vermeldt de naam en de plaats van vestiging van de werkgever, de persoonsgegevens van de vreemdeling, de geldigheidsduur van de tewerkstellingsvergunning, alsmede een omschrijving van de aard en de plaats van de door de vreemdeling te verrichten arbeid.

Artikel 8

1. Een tewerkstellingsvergunning wordt geweigerd:
 - a. indien voor de desbetreffende arbeidsplaats prioriteitgenietend aanbod op de arbeidsmarkt beschikbaar is;
 - b. indien het een arbeidsplaats betreft waarvan de beschikbaarheid niet ten minste vijf weken vóór het indienen van de aanvraag aan de Arbeidsvoorzieningsorganisatie is gemeld;
 - c. indien het een vreemdeling betreft:
 - 1°. die niet beschikt over een voor het verrichten van arbeid geldige vergunning tot verblijf noch een zodanige vergunning heeft aangevraagd, dan wel
 - 2°. aan wie een vergunning tot verblijf is geweigerd of wiens vergunning tot verblijf is ingetrokken;
 - d. indien het een niet eerder toegelaten vreemdeling betreft, die met de desbetreffende arbeid over een periode van een maand niet ten minste een bedrag verdient gelijk aan het minimumloon, bedoeld in artikel 8, onder a, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag;
 - e. indien het een arbeidsplaats betreft die behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie van werkzaamheden, waarvan het niet in het Nederlands belang is deze door vreemdelingen te laten verrichten.
2. In door Onze Minister te bepalen gevallen kan ten behoeve van de bevordering van internationale handelscontacten worden afgeweken van het eerste lid, onder a en b, en in het kader van scholing en opleiding worden afgeweken van het eerste lid, onder a, b en d.

Artikel 9

- Een tewerkstellingsvergunning kan worden geweigerd:
- a. indien de werkgever niet kan aantonen voldoende inspanningen te hebben gepleegd de arbeidsplaats door prioriteitgenietend op de arbeidsmarkt beschikbaar aanbod te vervullen,
 - b. indien er in de arbeidsvoorwaarden, arbeidsverhoudingen of arbeidsomstandigheden beletselen zijn gelegen voor vervulling van de arbeidsplaats door prioriteitgenietend aanbod;
 - c. indien voorzienbaar is dat binnen een redelijke termijn voor de

desbetreffende arbeidsplaats prioriteitgenietend aanbod op de arbeidsmarkt beschikbaar zal komen;

d. indien het een niet eerder toegelaten vreemdeling betreft, wiens leeftijd niet valt binnen bij ministeriële regeling gestelde leeftijdsgrenzen;

e. ingevolge het niet in acht nemen van een beperking waaronder een eerdere vergunning is verleend of wegens het niet naleven van een daaraan verbonden voorschrift.

Artikel 10

Aan een tewerkstellingsvergunning kunnen voorschriften worden verbonden welke ertoe strekken:

a. dat de werkgever inspanningen pleegt arbeidsplaatsen door prioriteitgenietend op de arbeidsmarkt beschikbaar aanbod te doen vervullen;

b. dat in de onderneming in de arbeidsvoorwaarden, arbeidsverhoudingen of arbeidsomstandigheden voor de vervulling van arbeidsplaatsen door prioriteitgenietend aanbod gelegen beletselen, worden opgeheven;

c. dat de overeenkomst tot het verrichten van arbeid met een niet eerder toegelaten vreemdeling schriftelijk wordt aangegaan en dat daarvan een afschrift ter beschikking wordt gesteld aan de vergunning verlenende instantie.

Artikel 11

1. Een tewerkstellingsvergunning wordt voor ten hoogste drie jaar verleend.

2. Indien aan een tewerkstellingsvergunning voorschriften worden verbonden als bedoeld in artikel 10, onder a en b, wordt deze voor ten hoogste één jaar verleend.

3. Ten behoeve van tijdelijk werk wordt een tewerkstellingsvergunning voor ten hoogste vier en twintig weken verleend, indien de desbetreffende arbeid wordt verricht door een niet eerder toegelaten vreemdeling. Deze vreemdeling mag gedurende een periode van acht en twintig weken direct voorafgaande aan de tewerkstellingsvergunning niet over een voor het verrichten van arbeid geldige vergunning tot verblijf hebben beschikt. Deze tewerkstellingsvergunning is niet vatbaar voor verlenging.

Artikel 12

1. Een tewerkstellingsvergunning wordt ingetrokken:

a. indien de voor verkrijging verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken te zijn geweest, dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoordeling daarvan de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest;

b. indien gebleken is dat aan de vreemdeling verblijf in Nederland is geweigerd;

c. indien van de tewerkstellingsvergunning geen gebruik wordt gemaakt.

2. Indien de vreemdeling, hangende de beslissing op een door hem op grond van de Vreemdelingenwet ingesteld beroep, niet wordt uitgezet, kan na overleg met Onze Minister van Justitie worden afgeweken van het eerste lid, onder b.

Artikel 13

Onverminderd de artikelen 11, derde lid, en 12, eerste lid, kan weigering van verlenging onderscheidenlijk intrekking van een tewerkstellingsvergunning slechts geschieden ingevolge het niet in acht nemen van een

beperking waaronder de vergunning is verleend of wegens het niet naleven van een daaraan verbonden voorschrift.

Paragraaf III. Toezicht

Artikel 14

1. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet zijn belast de bij besluit van Onze Minister aangewezen ambtenaren.

2. Van een besluit als bedoeld in het eerste lid wordt mededeling gedaan door plaatsing in de Staatscourant.

Artikel 15

1. De toezichthoudende ambtenaren zijn bevoegd inlichtingen te verlangen, voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.

2. Zo nodig houden zij betrokkenen daartoe staande.

Artikel 16

1. De toezichthoudende ambtenaren zijn bevoegd inzage te verlangen van zakelijke gegevens en bescheiden, daaronder begrepen een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht, voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.

2. Zij zijn bevoegd van de gegevens en bescheiden kopieën te maken.

3. Indien het maken van kopieën niet ter plaatse kan geschieden, zijn zij bevoegd de gegevens en bescheiden voor dat doel voor korte tijd mee te nemen tegen een door hen af te geven schriftelijk bewijs.

Artikel 17

1. De toezichthoudende ambtenaren zijn bevoegd elke plaats te betreden, voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.

2. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

3. Zij zijn bevoegd zich te doen vergezellen door personen die daartoe door hen zijn aangewezen, voor zover dit voor het doel van het betreden redelijkerwijs nodig is.

4. Voor het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner is een schriftelijke machtiging vereist. Bevoegd tot het geven van een machtiging tot binnentreden zijn de procureur-generaal bij het gerechtshof, de officier van justitie en de hulpofficier van justitie.

5. Degene die zonder toestemming van de bewoner een woning is binnengetreten, maakt op zijn ambtseed of -belofte een schriftelijk verslag op omtrent het binnentreden. Het verslag wordt uiterlijk op de vierde dag na die waarop de woning is binnengetreten toegezonden aan degene die de machtiging heeft gegeven. Een afschrift wordt binnen dezelfde termijn aan de bewoner uitgereikt of toegezonden.

Artikel 18

1. Een ieder is verplicht aan de toezichthoudende ambtenaren alle medewerking te verlenen die deze redelijkerwijs kunnen verlangen ter uitoefening van hun bevoegdheden.

2. Zij die uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift verplicht zijn tot geheimhouding, kunnen het verlenen van medewerking weigeren, voor zover hun geheimhoudingsplicht zich daartoe uitstrekt.

Artikel 19

1. Bij de uitoefening van hun taak dragen de toezichthoudende ambtenaren een legitimatiebewijs bij zich.

2. Onverminderd artikel 1, eerste en tweede lid, van de Algemene wet op het binnentreden tonen zij hun legitimatiebewijs desgevraagd aanstonds.

3. Het legitimatiebewijs bevat een foto van de ambtenaar en vermeldt in ieder geval diens naam en hoedanigheid.

Paragraaf IV. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 20

Een tewerkstellingsvergunning anders dan die bedoeld in artikel 11, tweede en derde lid, behoudt haar geldigheid, totdat de termijn voor het instellen van beroep tegen een beschikking, inhoudende de intrekking van die vergunning is verstreken, of, indien beroep is ingesteld, op het beroep is beslist.

Artikel 21

Beschikkingen op grond van deze wet worden, voor de toepassing van wettelijke voorschriften over bezwaar en beroep, gelijkgesteld met beschikkingen aangaande de toelating gegeven op grond van de Vreemdelingenwet.

Artikel 22

Onze Minister stelt nadere regels ter bevordering van een goede uitvoering van deze wet.

Artikel 23

Indien een werkgever een vreemdeling arbeid doet verrichten in strijd met artikel 2, wordt de vreemdeling vermoed gedurende ten minste zes maanden werkzaam te zijn voor die werkgever tegen een beloning en een arbeidsduur die in de betreffende bedrijfstak gebruikelijk is.

Artikel 24

1. Een verklaring, verleend krachtens de artikelen 2 en 3 van de Wet arbeid buitenlandse werknemers, wordt gedurende drie jaar na het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet gelijkgesteld met een aantekening als bedoeld in artikel 4.

2. Een vergunning, verleend krachtens artikel 4 van de Wet arbeid buitenlandse werknemers, wordt voor de geldigheidsduur daarvan, doch ten hoogste gedurende drie jaar na het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet, gelijkgesteld met een tewerkstellingsvergunning als bedoeld in artikel 2.

Artikel 25

In artikel 1, onder 4e, van de Wet op de economische delicten wordt «de Wet arbeid buitenlandse werknemers, de artikelen 4, 6, tweede lid, en 22, vierde lid;» vervangen door: de Wet tewerkstelling vreemdelingen, de artikelen 2, eerste lid, en 18, eerste lid;.

Artikel 26

In artikel 12, onder e, van de Vreemdelingenwet wordt de zinsnede «zonder dat aan de voorschriften van de Wet arbeid buitenlandse werknemers is voldaan» vervangen door: zonder dat aan de Wet tewerkstelling vreemdelingen is voldaan.

Artikel 27

De Arbeidsvoorzieningswet wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 61, eerste lid, komt te luiden:

1. Het recht zich als werkzoekende door de Arbeidsvoorzieningsorganisatie te laten registreren, komt toe aan:
 - a. Nederlanders;
 - b. vreemdelingen op wie artikel 1 of artikel 10 van verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 15 oktober 1968 betreffende het vrij verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap (PbEG 1968, L257) van toepassing is;
 - c. vreemdelingen die beschikken over een krachtens de Vreemdelingenwet afgegeven vergunning, welke is voorzien van een aantekening van Onze Minister van Justitie waaruit blijkt dat aan die vergunning geen beperkingen zijn verbonden voor het verrichten van arbeid;
 - d. vreemdelingen die behoren tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie.

B

Artikel 61, tweede lid komt te luiden:

2. De Arbeidsvoorzieningsorganisatie stelt bij de registratie de identiteit van de werkzoekende vast aan de hand van een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht. De werkzoekende is verplicht een dergelijk document terstond ter inzage te verstrekken.

C

Artikel 78, eerste lid, komt te luiden:

1. Het recht op arbeidsbemiddeling door de Arbeidsvoorzieningsorganisatie komt toe aan degenen die overeenkomstig artikel 61, eerste lid, als werkzoekende zijn geregistreerd.

Artikel 28

De Wet arbeid buitenlandse werknemers wordt ingetrokken.

Artikel 29

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 30

Deze wet wordt aangehaald als: Wet tewerkstelling vreemdelingen.

Gegeven

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,